

متن پرسش

استاد گرامی با سلام: با چه استدلالی طبق حکمت متعالیه قائل بودن به ابداع و ساخت صورت محسوس توسط نفس یا همان ایجاد وجود ذهنی توسط نفس برای ادراک به سوفسطایی گری و ایده آلیست منتهی نمی شود؟ آیا خطر ذهن گرایی این تفکر را تهدید نمی کند؟ آیا قائلین به این عقیده و تفکر ناخواسته به دام ایده آلیست نمی افتند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نمی دانم منظور شما از سوفسطایی گری و ایده آلیست چیست؟ به هر حال انسان متوجه می شود معرفت او از خارج، معرفتی لغو و بیهوده نیست و به دنبال آن است که مبنای آن معرفت را بیابد. به نظر می رسد بهترین نگاه برای یافتن آن معرفت چیزی است که جناب صدرالمتألهین فرموده است. آیا کسی را می شناسید که سخن دیگری در این رابطه داشته باشد تا ما را نسبت به ارتباط وجود ذهنی و وجود خارجی و ارتباط با «واهب الصور» آگاه کند؟ موفق باشید